

χαρίστως εἶδομεν δήλωσιν του ὅτι κατ' οὐδένα λόγον ἠδύνατο νὰ μετασχη συνδυασμοῦ. Ἡ κάλην του ἐν Καλαβρύτοις ἐπομένως μένει ὀρφανή, προστατευομένη μόνον ὑπὸ τοῦ δημοκρατικωτάτου Καλαβρυτινοῦ συλλόγου *Λαύρας*.

Τόσας φορές ἀνεφέραμεν εἰς τὸ φρού-φρού αὐτὸ τὸ ὄνομα δημοκρατία, ὥστε νομίζομεν ὅτι ἀκούομεν παρμους τῶν πολιῶν συντακτῶν τῆς *Ἐγέρσεως* καὶ τῆς *Παλιγγενεσίας*. Μετησυγείαις σας!

Ἀναγινώσκων τις τοὺς πανηγυρικοὺς τῶν εἴκοσι ὑποψηφίων τῆς ἐπαρχίας μας ἐν τῇ *Νία Ἐφημερίδι*, ἀναγκάζεται νὰ ὀπισθοχωρήσῃ ἕνα αἰῶνα ὀπίσω, ὁπότε αἱ Ἀθηναὶ θὰ ἔχουν τριπλάσιον πληθυσμὸν διὰ τὰ δυνηθῆ τις νὰ δώσῃ λευκὴν ψήφον εἰς τόσους ἀγγέλους, ὡς τοὺς παρουσιάζει ὁ καλοκάγαθος πανηγυριστὴς Καμπούρογλους.

Ὁ γέρον Κ. καταβαίνει εἰς Πειραιᾶ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου νὰ ἐνεργήσῃ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ υἱοῦ του. Βισέρχεται εἰς τὴν τρίτην θέσιν.

Ὁ ὑπάλληλος τοῦ σιδηροδρόμου ἀπορῶν.

— Πῶς μπαίνειτε εἰς τὴν τρίτην θέσιν.

Ὁ τραπεζίτης Ξηρᾶ, Ξηρᾶ.

— Διότι δὲν ἔχει τετάρτη.

Οἱ Παρνασσίδεες βεβαίως δὲν θὰ ἔχουν πεντάρη σ' τὴν τσέπη τους· ἄλλως δὲν ἐννοοῦμεν τὴν ἀγωνίαν νὰ συνδεθῶν διὰ τηλεφώνου μὲ τὸ θέατρον καὶ ν' ἀκούουν τὴν μουσικὴν καὶ τὸ ἄσμα χωρὶς γάντια καὶ εἰσιτήριον.

Δὲν ξυρόμε κατὰ πόσον θὰ τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ Κωστόπουλος νὰ ληστεύηται τηλεφωνικῶς. Ἀλλὰ φανταζόμεθα μερικὰς τερπνὰς σκηνὰς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ *Παρνασσου*, ὅταν γίνωνται δημόσια μαθήματα.

Ὁμιλεῖ, φερ' εἰπεῖν, ὁ κ. Καζάκης περὶ τῆς *ἐπιρροῆς τοῦ ὑψηλοῦ πλοῦ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ἰδεῶν* καὶ ἐνῶ εὐρίσκειται εἰς τὴν ἐνθουσιωδέστεραν περικοπὴν τοῦ λόγου του, αἰφνης εἰς ὀκταετῆς μπεμπέε τὸν ὁποῖον ἔφερεν ἡ μητέρα του μαζὺ, διότι τὸν προορίζει διὰ *λόγιον νέον*, φωνάζει ἀπὸ τὴν θέσιν του:

— Σταθῆτε, κάτι ἀκούω.

Καὶ ἡ αἰθουσα πληροῦται τῆς μελωδικῆς φωνῆς τοῦ χοροῦ ἐν τῷ *Μικρῷ Δουκί*:

Frimousse, Frimousse!

Τὰ χειρόγραφα πέφτουν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Καζάκη, ὅπως τὰ βιβλία καὶ ἡ ὀμπρέλλα ἀπὸ τὰς μασχάλας τοῦ Φριμού, οἱ ἀκροαταὶ ἀναπνέουν, μερικὰ ζεύγη συμπλέκονται εἰς χορὸν, ἐν τῷ μεταξύ τὸ ἀερίφως σβύνει, ὅπως τὸ ἔπαθεν ὁ ἀτυχῆς φίλος μας Ξένος εἰς τὸ περὶ Ραβέλαϊ μαθήματός του, μία μάγκα φωνάζει πυρκαϊὰ, οἱ ἀνθρωποὶ σπεύδουν εἰς τὴν μίαν καὶ μόνην θύραν ἵνα ἐξέλθουν, δεκαοκτὼ μένον εἰς τὸν τόπον, εἰκυσιοκτὼ πίπτουν ἐπάνω των, αἱ κυριαὶ ἀλλάσσουν τοὺς κυρίους των καὶ ὅλα αὐτὰ ἀναγράφονται τὴν ἐπαύριον εἰς τὸ *Μὴ Χάνεσαι* ὑπὸ τὸν τραγικὸν τίτλον: *Τί κοστίζει ἐν μάθημα τοῦ κ. Καζάκη*.

Ὅ,τι ἤθελα ἐγὼ νὰ συνδέσω διὰ τηλεφώνου εἶναι ὁ κοιτῶν μου μὲ τὴν αἰθουσαν τοῦ *Παρνασσου*, ἐγὼ ὡρα δημοσίων μαθημάτων, ὥστε ὅταν γλυκομιλοῦν ἐδῶ νὰ γλυκοκοιμοῦμαι ἐκεῖ.

ΠΙΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΕΥΘΕΙΑ.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ Πανελληνίου φήμης **Ἐκατον Ἐκτον ἔτος** τοῦ Ἀττικοῦ Ἡμερολογίου τοῦ Ν. Ἐτους 1882. Πρὶν ἢ τὸ περιέλθωμεν ἐν ἀνέσει μετὰ τοῦ ἀναγνώστου ἡμῶν, λαιμάργως δρέπομεν ἐκ τῆς πρώτης τυχούσης ἡμῖν ῥοδανίας ἢ κερασέας ὀλίγα ῥόδα, ὀλίγα κεράσια ἐκ τῶν δύο βασιλισσῶν, ἐκεῖ μέσα διατριβῶν τοῦ χαριτολόγου Εἰρηναίου Ἀσωπίου περὶ πνεύματος καὶ εὐθεΐας.

ΡΟΔΑ.

Ὁ ἄββᾶς Λανγκαὶ ἦτο ἐφημέριος τοῦ ἐν Παρισίοις ναοῦ τοῦ Ἁγίου Σουλπικίου περὶ τὰ μέσα τῆς 11^{ης} ἑκατονταετηρίδος, αἱ δὲ κακαὶ γλώσσαι τῆς ἐποχῆς διετίθεντο ὅτι τὰ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν συλλεγόμενα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐλέη μετέβαινον ἵνα ἐλεήσωσι τὸ ταμεῖον τοῦ αἰδεσιμωτάτου. Ἡμέραν τινα συνήντησεν οὗτος παρὰ τῇ κυρίᾳ δὲ Τανσὲν τὸν Πιρῶνα, ὃν μόνον ἐκ φήμης ἐγίνωσκεν, καὶ ὅστις ὑπῆρξε σχεδὸν πάντοτε πάμπτωχος. Ἡ οἰκοδέσποινα παρουσίασεν εἰς τὸν ἐφημέριον τὸν ποιητὴν ὡς συμπατριώτην αὐτῆς καὶ ὡς ἄνδρα τριμῶντα τὴν Βουργουνδίαν. — «Καὶ πῶς; σεῖς εἴσαθε ὁ κύριος Πιρῶν; εἶπεν ὁ ἐφημέριος· χαίρω πολὺ ὅτι σὰς ἐγνώρισα. Δὲν εἴσαθε υἱὸς τοῦ κυρίου Πιρῶνος, φαρμακοποιοῦ ἐν Διζιών; Ἡμῖν πολὺ σχετικὸς μὲ τὸν πατέρα σας· εἶχε κατὶ βραχιόνας μακροὺς, μακροὺς...» — «Ἄχ! κύριε ἐφημέριε, διατὶ τὰ χέρια σας νὰ μὴ εἶναι εἰς τὰ ἄκρα τῶν βραχιόνων του! διέκοψεν ὁ ποιητὴς, ἡ κατάστασίς μου θὰ ἦτο πολὺ διαφορετικὴ.»

Ὁ Γάλλος ποιητὴς Γυβέρτος, μεταβὰς εἰς Φερναί, — τὴν μεγαλοπρεπῆ παρὰ τὴν Γενεύην ἑπαυλίαν τοῦ Βολταίρου, τὸ προσκυνητήριον τοῦτο πάντων τῶν εἰς Θεὸν Βολταίρον πιστευόντων — ἐξενίσθη βασιλικῶς ἐπὶ πέντε ἡμέρας ὑπὸ τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ κυρίας Διονυσίας, ἀλλὰ δὲν εἶδε τὸν Θεόν. Ἀναχωρῶν δὲ ἀφῆκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ ἐπισκοπητήριόν του, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἔγραψε τὰς λέξεις ταύτας: «Ἡλιπίζον νὰ ἴδω ἐνταῦθα τὸν Θεὸν τῆς εὐφύτας, νὰ συνδιαλεχθῶ αὐτῷ καὶ νὰ μάθω παρ' αὐτοῦ πολλὰ· ἀλλ' εἶναι καὶ οὗτος, ὡς ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Βύχαριστίᾳ· τὸν τρώγομεν, τὸν πίνομεν, ἀλλὰ δὲν τὸν βλέπομεν.» — Ὡ! τῆς εὐφουῆς ἀσεβείας! ἀνεφώνησεν ὁ Βολταίρος, ἀναγνούς μετ' εὐχαριστήσεως τοὺς ἀσεβεῖς τούτους τοῦ Γυβέρτου λόγους.

Ὡς ἐκ τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Πολωνίας, ἧς μέρος περιήλθεν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Πρωσσίας, ὁ τότε ἐπίσκοπος τῆς Οὐαρτίας ἀπώλεσε τὸ πλεῖστον τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ. Ὁ ἐπαρχὴς οὗτος, ὃν Φρειδερίκος ὁ Μέγας ἠγάπα πολὺ, ἀπῆλθε τὸ 1776 εἰς Ποσδάμην ἵνα χαιρετίσῃ τὸν Βασιλέα, ὁ δὲ Φρειδερίκος εἶπεν αὐτῷ: Βίβαι ἀδύνατον νὰ με ἀγαπάτε.» — «Οὐδέποτε, Μεγαλειότατε, ἀπάντησεν ὁ ἐπίσκοπος, θὰ λησμονήσω, τί ὀφείλει ὁ ὑπῆκοος πρὸς τὸν ἡγεμόνα αὐτοῦ.» Τὸ κατ' ἐμὲ, ὑπέλαθεν ὁ βασιλεὺς, εἰμὶ πάντοτε φίλος ὑμῶν καὶ βασιζομαι ἐπὶ τῆς ὑμετέρας φιλίας. Ἄν ποτε ὁ ἅγιος Πέτρος μοι ἀρνηθῇ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸν Παράδεισον, ἐλπίζω ὅτι θὰ με φέρετε ἐντὸς τοῦ μανδύου σας χωρὶς οὐδεὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ. — Θὰ εἶναι δύσκολον,

ἀπεκρίθη ὁ ἐπίσκοπος, διότι ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης τὸν ἐψάλιδισε τόσῳ πολὺ, ὥστε θά μοι ἦτο ἀδύνατον νὰ κρῦψω λαθρεμπόρευμα».

Ἄλλὰ τὰ βόδα εἰσι σπάνια κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους· ἄλλως ὁ Πίνδαρος ἐκάλεσεν ἰσοτεράνουε καὶ οὐχὶ βοδοστεράνουε τὰς Ἀθήνας, διὸ καὶ μεταβαίνωμεν εἰς τὰ

Ι Α.

Δύο νέοι διημιφισβήτουν τὴν κατάκτησιν γυναικὸς πανθωμολογημένης ἰσχυρότητος. Τοῦτο ἀκούσας λεγόμενον ὁ Σιαμφόρ: «Εἶναι δύο σκύλοι, εἶπε, ποῦ μαλώνουν γιὰ ἓνα κόκκαλον».

Ὁ διάσημος Ἄγγλος Ἄδδισων, ὁ φίλος τοῦ Πῶπ καὶ σύγχρονος τοῦ Δρύδεν, ὁ κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατονταετηρίδα ἀκμάσας, πολλὰς ἐδρεψε δάφνας καὶ ὡς ποιητῆς καὶ ὡς ζωγράφος, ἀλλ' εὗρε πάντοτε κεκλεισμένους αὐτῷ τοὺς κήπους τῆς ῥητορείας, οὐδὲ κἂν ἀνθύλλιον δυνηθεὶς ποτε νὰ συλλέξῃ. Ὑπουργὸς ὢν, ἔλαβέ ποτε τὸν λόγον ἵνα ὑποστηρίξῃ κυβερνητικὸν τι ζήτημα. Ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τὸν προαληθῆσαντα ἀντιπολιτευόμενον ῥήτορα: «Κύριε, λέγει, ἐννοῶ . . .» ἀλλὰ βλέπων τὰ βλέμματα πάντων ἐστραμμένα ἐπ' αὐτοῦ, δειλιάσας καὶ διακόπτει τὸν λόγον· «Κύριε, ἐννοῶ . . .» ἐπαναλαμβάνει, καὶ πάλιν διακόπτει· «Κύριε, ἐννοῶ . . .» λέγει τρίτην φοράν μετὰ τρεμούσης φωνῆς, ἀλλὰ ψιθυρισμοὶ ἀκούονται, ὁ ῥήτωρ τὰ χᾶνει καὶ ἐπανερχεται ἄλλος εἰς τὴν θέσιν του. Τότε ἀναστὰς τῶν Τορῶν τις· «Κύριε, λέγει, μετὰ τόνου σοβαροῦ, αἱ τρεῖς ἐκτρώσεις, ὧν ἐγενόμεθα μάρτυρες, καὶ μέρους συγγραφῆως γνωστοῦ διὰ τὴν γονιμότητά του, ἀποδεικνύουσιν ἀριθῆλως ὅπόσον ἀσθενὴς ἦτο ἡ ὑπόθεσις, ἣν ἤθελε νὰ ὑπερασπίσῃ!» Τὸ κοινοβούλιον ἐπὶ τῷ ῥητορικῷ σχήματι τῶν ἐκτρώσεων ἀνεκάγχασεν, ὁ δὲ Ἄδδισων ὠρκίσθη νὰ ζήσῃ τοῦ λοιποῦ ἐν διαζυγίῳ μετὰ τῆς ῥητορείας, καὶ ἐφύλαξε τὸν ὄρκον.

Ὁ Ἄδδισων μοι ἐνθυμίζει τὸν Ἀβραάμ . . . τὸν ἐπὶ Λουδοβίκου Φιλίππου Γάλλον βουλευτὴν, τοῦ περιωνύμου Δυπὲν προεδρεύοντος τῆς γαλλικῆς Βουλῆς. Ἄλλ' ὁ Γάλλος Ἀβραάμ κατήγετο ἐκ τοῦ Βιβλικοῦ καὶ ὁσάκις ἀνέβαινε τὸ βῆμα—ἐλάμβανε δὲ συχνὰ πυκνὰ τὸν λόγον—ἐπραγματεύετο τὰ ζητήματα, ἀρχόμενος, ὡς ἡ Γραφή, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ὥστε εἶχε καταστή τὸ μορμολύκειον τοῦ Κοινοβουλίου. Ἡμέραν τινα λοιπὸν, καθ' ἣν ὁ Ἀβραάμ ἠγόρευε καὶ ἡ Βουλὴ ἐταλαντεύετο μεταξύ ἀγρυπνίας καὶ χασμημάτων, ὁ Δυπὲν, ὅστις ἦτο ἄγαν εὐφυλόγος, κύψας εἰς τὸ οὖς τοῦ ῥητορος, εἶπεν αὐτῷ: «Ἀβραάμ, ἀκόμα μίαν θυσίαν». Καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐθυσίασεν τὸ τέκνον του . . . τὸν λόγον.

Γάλλος ποιητῆς τοῦ ἰη' αἰῶνος ἐκ τῶν λησμονηθέντων τὸν ἰθ', ἐπισκεφθεὶς ποτε τὸν δόκητα τοῦ Φριζ καὶ εὐρῶν αὐτὸν κτενιζόμενον, τῷ εἶπε διὰ κομπλιμέντο: «Κύριε κόμη, ἔχετε τὰ μαλλιά τῆς μεγαλοφυΐας.» — «Αἶ, φίλε, Ἄρνω, ἀπήντησεν ὁ κόμης, ἂν τὸ ἐπίστευα, θὰ τὰ ἔκοπτα εὐθὺς διὰ νὰ σοῦ τὰ κάμω περρῶκα.»

ΚΑΜΕΛΑΙΤΑΙ

Κατηγορούμενος ὁ Φραγκίσκος Α'. ὡς ἀρνησιθρησκός, διότι συνεμάχησε μετὰ τῶν Τούρκων ἐναντίον τοῦ Καρόλου Β'. ἔλεγε, δικαιολογῶν ἑαυτόν: «Ὅταν οἱ λύκοι εἰσέρχονται εἰς τὴν μάνδραν, εἶναι ἄρα γε κακὸν ὁ ποιμὴν νὰ μεταχειρισθῇ σκύλους;»

Ἡ τῷ 1857 ἐν Κόλλεν μάχη, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ Ἑβταετοῦς Πολέμου, δὲν ἀπέβη ὑπὲρ τῶν ἕως τότε νικηφόρων ὄπλων τοῦ Μεγάλου Φρειδερίκου. Ἡμέραν τινα μετὰ τὴν μάχην συναντήσας στρατιώτην φέροντα τραῦμα εἰς τὸ πρόσωπον, εἶπεν αὐτῷ: «Εἶς ποῖον καπηλεῖον σὲ διώρθωσαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον;» — «Εἶς τὸ καπηλεῖον, βασιλεῦ, ἀπήντησεν ὁ στρατιώτης, ὅπου ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ἐπλήρωσε τὰ πιοτὰ, εἰς τὸ Κόλλεν.»

Ἐλέχθη κακοβούλως μᾶλλον ἢ ἱστορικῶς, ὅτι ἐπὶ Ναπολέοντος Α'. ὁ Γάλλος ἀκαδημαϊκὸς κ. Φ. Π. Τισσῶ, μετέσχε τῶν σφαγῶν τοῦ Σεπτεμβρίου κατὰ τὴν τρομοκρατίαν, περιάγων ἐπὶ αἰχμῆς ἀκοντίου τὴν κεφαλὴν τῆς ἀτυχοῦς πριγκηπέσσης τοῦ Λαβάλ.

Ἡμέραν τινα ὁ Τισσῶ ἐχαιρέτιζε παρά τινι ὑπουργῷ τὸν Δουκα Δε-Λαρσφουκῶ, ὅστις ἀπηξίωσε ν' ἀντιχαιρετήσῃ αὐτόν. — «Πολὺ ὑψηλὰ κρατεῖτε τὴν κεφαλὴν, κύριε Δουξ, εἶπεν ὁ Ἀκαδημαϊκός. — Ἀτὴν ἰδικήν μου, κύριε,» ἀπήντησεν ὁ Δουξ.

Κατὰ τὸ 1682 καὶ 1683 οἱ Γάλλοι ἐβομβάρδιζον τὸ Ἀλγέριον, ὡς πρὸ μικροῦ τὸ Σφάζ. Μαθῶν δὲ ὁ τότε Δεῦς τῆς χώρας τὰ ποσὰ, ἅτινα Λουδοβίκος ὁ ΙΔ' ἔδαπάνησε διὰ τὴν ἀνωφελῆ ἐκείνην ἐκστράτειαν, εἶπεν: «Ἄν μοι εἶχον δώσει τὰ μισὰ, θὰ ἔκαϊα ὅλην τὴν πόλιν.»

ΕΠΙΑΓΟΣ

Ἡ πολυθρύλητος αὕτη πλευρὰ, ἣτις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τόσα ἀπρεπῆ κατὰ τῶν γυναικῶν σκώμματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ εὐφυὲς τοῦτο λογοπαίγνιον: «Οὐδὲλως παράδοξον ἂν ἡ γυνὴ εἶναι ἀπατηλὴ· ἐγεννήθη ἀπὸ ψευδοῦς πλευρᾶν», μοι ἐνθυμίζει τὴν ἐξῆς χαριεστάτην ἀνατολικὴν παράδοσιν.

Ὁ Θεὸς εἶχε λάβει ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Ἀδάμ τὴν πλευρὰν, δι' ἣς προὔτιθετο νὰ πλάσῃ τὴν γυναῖκα, τὴν εἶχε θέσει πλησίον του καὶ ἐσκέπτετο τίνι τρόπῳ νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὴν καταλληλότερον, ὅτε αἴφνης ἡ γάτα τοῦ Παραδείσου, ἣτις ἐτριγύριζεν ἐκεῖ πλησίον, εἶδε τὴν κορολέτταν, ὤρμησε, τὴν ἤρπασε καὶ ἔφυγε.

Ἀποσπασθεὶς βιαίως τῶν σκέψεων τοῦ ὁ Κύριος, ἔκαμε κίνημα ταχύτερον ἀστραπῆς, ἵνα συλλάβῃ τὴν ἄρπαγα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ δράξῃ παρὰ μόνον τὴν οὐρὰν, ἣτις ἔμεινεν εἰς τὰς χεῖρας του.

Ὁ Κύριος ἔσχε στιγμὴν τινα ἐνδοιασμοῦ· εἶτα δὲ εἶπε καθ' ἑαυτόν: «Ἄς κουρευέται! μεταξὺ οὐρᾶς γάτας καὶ κοτολέττας ἡ δυσκολία δὲν εἶναι μεγάλη.» Ἐφύσισεν ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τῆς γάτας, καὶ ἡ Εὐα ἐγεννήθη.

Ἡ παράδοσις αὕτη, λέγουσιν οἱ ἑρμηνευταί, δὲν συμφωνεῖ ἐντελῶς πρὸς τὴν τῆς Γενέσεως, ἔχει ὁμοίως τὸ πλεονέκτημα νὰ ἐξηγῇ θαυμασιῶς τὰς γατικὰς ἰδιότητας, ἀς πάντες οἱ ἠθολόγοι παρετήρησαν εἰς τὰς γυναῖκας· διὸ καὶ ἐλέχθη caresses de femme, caresses de chatte (χαῖδια γυναικός, χαῖδια γάτας).

Ἐκ τῆς ἄλλης διδύμου διατριβῆς τοῦ κ. Ἀσωπίου ἀποσπῶνται ὀλίγαις.

ΕΥΘΕΙΑΙ

— «Κύριε δαυὶ, ἔλεγέ ποτε Λουδοβίκος ὁ ΙΒ' πρὸς τὸν Δυρᾶν, πειράζων αὐτὸν, ἤξεύρετε τί τὰ κάμουν τὰ παλαιὰ φεγγάρια ;»

— Ὅχι, μὰ τὴν πίστιν μου, βασιλεῦ, δὲν τὰ εἶδα ποτὲ, ἀλλ' ἂν ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης τὸ ἐπιθυμῇ, δύναμαι νὰ τὸ πληροφορηθῶ παρὰ τοῦ κυρίου Κασσίνη (ἱστρονόμου.)

Ὁ Κασσίνης, ὅστις ἦτο περιώνυμος τῶν χρόνων ἐκείνων ἀστρονόμος, μοι ἐνθυμίζει ἄλλον αὐλικὸν, ὅστις παρεκάλει αὐτὸν ἐν τῷ ἀστεροσκοπεῖῳ νὰ *ξαναρχίσῃ* τὴν ἐκλειψιν χάριν τῶν κυριῶν, αἵτινες δὲν τὴν εἶχον ἴδει.

Ἄλλος δ' ἔλεγεν : «Δὲν πιστεύω ὅτι σκέπτονται ν' ἀρχίσουν τὴν ἐκλειψιν πρὶν ἢ φθάσῃ ὁ βασιλεὺς.»

Ἄλλ' ἡ εὐθεία εἶναι καλὴ κόρη ὡς πρὸς τὰς συμπαθείας αὐτῆς· δὲν ἔχει ἰδιοτροπίας ἢ ἀριστοκρατικὰς προλήψεις, φιλεῖ ἐπ' ἴσης καὶ τὸν ἐμβαλωματὴν Καίσαρα καὶ τὸν εὐγλωττον ἐκείνον αὐλικὸν Λουδοβίκου τοῦ ΙΗ'. πρὸς δὲν ὁ εἶρων οὗτος Βασιλεὺς ἔλεγεν :

— «Ὁμιλήσατε ὡς ἄλλος Δημοσθένης.»

— «Βασιλεῦ, δὲν ἔχω τὴν εὐγλωττίαν του, ἀλλ' ὁ Δημοσθένης δὲν εἶχε βεβαίως περισσοτέραν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν βασιλέα του.»

Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ ἀνθύλλιον νυμφικόν, φέρον τὸ χρῶμα τῆς ἀθωότητος, καὶ τῆς ἀγλαίας ἀφελείας τὸν τύπον.

Κόρη ἐξερχομένη τῆς ἐκκλησίας, ἐν ἣ τὴν στιγμήν ἐκείνην εἶχεν εἶπει τὸ κατὰ Γάλλους *μῆγα ναι, le grand oui*, ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἐγένετο νύμφη, ἔλεγε πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς, γοργῶ τῷ θήματι βαδίζοντα :

— Πλέον ἀγάλια, παρακαλῶ, μὴ τυχὸν καὶ ἀποβάλω.

Ἐλβετὸς στρατιώτης, παρατηρῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τὸν σὺντροφόν του κείμενον ἐκτάδην καὶ ἀνευ κεφαλῆς, ἦν βολὴ ταλεβόλου εἶχεν ἀποκόψει, ἔλεγε φιλοσοφικῶς :

— Ἄ ὁ κακόμοιρος, πόσον θὰ τοῦ φανῇ αὔριον παράξενον νὰ εὐρεθῇ χωρὶς κεφάλιν!

Ἀπλοῦκός ἱεροκῆρυξ, κηρύσσων τὸν λόγον, θέμα ἔχοντα τὸν θάνατον, εἶπε προσημαζόμενος : «Πάντες ὁ ἀποθάνωμεν, ἀδελφοί μου!» εἶτα δὲ στραφεὶς ἐν ταπεινότητι πρὸς τὸν Λουδοβίκον καὶ οἶνετὶ τὴν ἐκφρασίαν κολάζων, προσέθηκε :

— «Ναι, Μεγαλειότατε, σχεδὸν πάντες.

Καὶ ὡς ἐπιστέγασμα τὰ ἐξῆς ὥραϊα καὶ τόσον εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς χειρόκτιον ἐφαρμοζόμενα περὶ τῆς σημερινῆς εὐθείας ἐκ τῆς χαριτολόγου γραφίδος τοῦ κ. Ἀσωπίου.

Ἀλλὰ μὴ νομίσητε ὅτι σήμερον ἡ εὐθεία εἶναι εὐθής, ὡς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς γεννήσεώς της, ὅτε τὸ ζῶον ἦτο εὐφυστέρον τῆς γυναικός καὶ ἐπειθε τὴν Εὐαν νὰ φάγῃ τὸ μῆλον, ἢ ὅτε ἡ ὄνος τοῦ Βαλαάμ ἰδεικνύετο εὐφυστέρα τοῦ εὐήθους αὐτῆς ἀναβάτου. Ἐν τῇ μακρᾷ τῆς εὐθείας μετὰ τοῦ πνεύματος συμβιώσει ἐξύπνησε καὶ ἡ εὐθεία, ἐπνευματίσθη, ἐγένετο ἡ ἐπίσημος εὐθεία, ἡ πτυχιούχος εὐθεία, ἡ εὐθεία ἢ *patentée*. Διαιτᾶται ἐν ταῖς αὐλαῖς, ἐν τοῖς πανεπιστημίοις, ἐν ταῖς ἀκαδημαῖς, ἐν τοῖς συλλόγοις, ἐν τοῖς ὠδείοις καὶ ἐν ἄλλοις τοιοῦτοις τῶν *Μουσῶν ἐνδιαιτήμασι* ἢ *τεμένεσι* κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς εὐθείας γλῶσσαν. Λέγω δὲ τῆς εὐθείας, διότι ἂν τὸ πρῶτον ἐλέχθη, σήμερον ὁμοῦ κατέστη εὐθής, ἀνὰ πᾶν ἔτος τυπικῶς ἐπαναλαμβάνομένη. Φορεῖ παράσημα, οὐ μόνον ὅσα τῇ ἀπονέμει ἡ διατρέφουσα αὐτὴν χώρα, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐξοικονομεῖ, ὑπουργικῆ ἀρωγῇ, ἐκ τῶν ἐξωθεν στελλομένων *en blanc* διπλωμάτων πρὸς βράβειον τῆς ἀγνωστοῦ ἀξίας, διότι καὶ τοῦτο ἐκ τῶν χαρακτήρων τοῦ συνδιαλλακτικοῦ πνεύματος τῆς εὐφύας, — καὶ πᾶσαι τοῦ κόσμου αἰσεβασταὶ κυβερνήσεις ὑποτίθενται εὐφυσίς — ἀπονεμούσης παράσημα εἰς τὴν εὐθείαν. Ἐκφωνεῖ λόγους ἐπισήμους, ὑφαίνουσα ἐν αὐτοῖς ἄερα, αἵτινες χειροκροτοῦνται, ἐκτυποῦνται, διανέμονται, ἀλλὰ δὲν ἀναγινώσκονται. Ἐργάζεται (;) ἐν τοῖς γραφείοις, προτίσεται, δικαίωματι πατραγαθίων, θέσεως ἢ πλοῦτου, πάσης ἐπιτροπείας, παρευρίσκεται ἐν πάσῃ ἐπίσημῳ τελετῇ καὶ δῆμνυγρῆι, ἀναβαίνει εἰς τὴν ἔξουσίαν, εἶναι τέλος ἡ ψυχὴ τοῦ Κράτους.»

Ἐκτακτὸς συλλογὴ μύρων εἰς τὸ ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Ὁδὸς Αἰόλου, κάτωθεν τῆς μεγάλης οικίας Melá).

Νεωστὶ ἐκομίσθησαν ἐκ τῶν καλλιτέρων Μυρσφείων Ἀγγλίας (**Ἄκτινισών ?**) καὶ Γαλλίας (**Cellé Frères!**) ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς κομμωτικῆς δι' ἄνδρας καὶ Κυρίας.

ΙΔΙΩΣ

Μύρα — Ἀρώματα — Σάπωνες — Κόνεις δι' ὀδόντας — Γάλακτα — Ψῆκτριαι, εἶδη κτενίσματος, κλπ. κλπ.

ΜΕΤΡΙΑΙ ΤΙΜΑΙ, ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ.

(Ἐδ', 3)